

[Karlskov Jensen.]

lede en sådan undersøgelse, som i øvrigt ville blive ret tidkrævende.“

Og så føjes der til,

„at indlæggelse i alvorlige tilfælde, hvor tidsfaktoren er af betydning, vil finde sted lige så hurtigt som hidtil.“

Altså intet svar. Folketingsflertallet vedtager dette lovforslag, uden at disse praktiske, men dybt alvorlige konsekvenser har været undersøgt eller har måttet undersøges.

På samme måde har regeringen fremsat lovforslaget uden at beregne udgifterne ved gratis lægekonsultation og receptudstedelse i forbindelse med antikonception, og det er også en del af omkostningerne ved lovens gennemførelse. Men udvalgets spørgsmål blev heller ikke på dette punkt konkret besvaret.

Jeg vil gerne vende mig til den kronik, som hr. Thestrup omtalte, fra Berlingske Tidende den 5. maj 1973 af overlæge Brandt-Nielsen, Kolding, hvor han fremsatte nogle tanker, som indebar muligheden for et meget tidligt ambulært indgreb, der kunne foretages af praktiserende speciallæger på et tidspunkt, hvor graviditet endnu ikke var konstateret. Denne kronik har vi bedt om må blive optrykt i det bilag, der senere følger til betænkningen.

Vi havde ønsket dette bilag nærmere belyst af sagkundskaben med henblik på en gennemgribende drøftelse i udvalget, men med den begrundelse, at dette ville betyde en udskydelse af lovforslagets vedtagelse, afslog udvalgsflertallet at imødekomme dette ønske.

Tilhængerne af fri abort vil gerne fremstille forholdene, som om der ikke er nogen risiko eller følgevirkninger, som om det er en ganske banal foreteelse. Jeg synes ikke, det er holdbart. Vi ved, at en halv snes procent af alle kvinder kun bliver gravide én gang, hvorfor en afbrydelse af dette første svangerskab vil føre til barnløshed for dem resten af livet. Men dertil kommer, at efter de oplysninger, udvalget har modtaget bl. a. fra overlæge dr. Brandt-Nielsen, Kolding, er der komplikationer i et overordentlig stort antal tilfælde ved senere svangerskaber for de kvinder, der får deres første svangerskab afbrudt. Af 97 indlagte svangerskabspatienter på Kolding sygehus, som alle tidligere havde fået afbrudt et svangerskab, men som

nu ønskede at gennemføre det nye svangerskab, aborterede 33 pct., mens 13 fødte for tidligt; det var altså kun godt og vel halvdelen, der gennemførte svangerskabet til en normal fødsel. Tilsvarende og værre erfaringer foreligger der tal for fra udlandet.

Jeg synes, man med rette må sige på baggrund af de oplysninger, vi har fået under udvalgsarbejdet, at man åbner med forslaget op for en forstærket udvikling med konsekvenser, som ingen har overblik over, og det vil vi fra venstres side ikke række hånd til.

Uanset at flertallet af venstres folketingsgruppe ikke kan stemme for lovforslaget, bl. a. ud fra det her fremførte, har vi under udvalgsarbejdet stillet 2 ændringsforslag, som vi anbefaler folketingsflertallet at stemme for.

Det drejer sig om ændringsforslag nr. 2 til § 8, hvor vi foreslår, at den abortsøgende kvinde i rimelig tid forud for indgrebet får fuld orientering om de foreliggende muligheder for støtte, hvis hun ønsker at gennemføre sit svangerskab, og også om de støttmuligheder efter barnets fødsel, der foreligger, sådan at hun får et klart alternativ til at få sit svangerskab afbrudt. Dette ændringsforslag støttes af hr. Thestrup og hr. Hans Toft fra de konservative samt af hr. Per Dich fra SF.

Det andet ændringsforslag er nr. 6 til § 10. En vedtagelse af dette ændringsforslag vil medføre, at sygeplejersker og sygeplejeelever kan fritages for at medvirke ved afbrydelsen af svangerskaber, når det strider mod deres etiske eller religiøse opfattelse, uden at det kommer dem til skade i deres avancementsmuligheder og øvrige stilling ved hospitalet. Dermed ligestilles de jo med lægerne.

Jeg forstod, at socialdemokratiets ordfører ville undlade at stemme vedrørende dette ændringsforslag efter at have givet udtryk for, at han har nøjagtig den samme opfattelse — sådan måtte jeg forstå det — som vi har, at hvor der er tale om, at en religiøs eller etisk holdning tilsiger disse kvinder ikke at medvirke, da skal de have mulighed for at sige fra. Men så må konsekvensen da være, at man gennemfører det i loven, og ikke, at man knytter det til nogle bemærkninger i betænkningen. Hvis man har den opfattelse — og jeg kan ikke begribe, hvis ikke det skulle være sådan, også i rela-